

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וזורה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ימא-יום הכפורים	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ה	ח	א	פד.
כשהורגין אותו אין הורגין אותו אלא בדבר הנוק.	תניא כוותיה דשמואל:						■		פד.
דחייף ביה - מסתכן, דנכית ליה - מיית.							■		פד.
דחייף ביה מסתכן							■	◇	פד.
מאי תקנתיה?							^		פד.
נישלה מאניה ונירהיט.							!	◇	פד.
רב הונא בריה דרב יהושע חף ביה חד מינייהו בשוקא, שלחינהו למאניה ורהיט.							O		פד.
קיימתי בעצמי - (קהלת ז) החכמה תחיה בעליה.	אמר: [רב הונא בריה דרב יהושע]						■		פד.
דנכית ליה מיית							■	◇	פד.
מאי תקנתיה?							^		פד.
ניתי משכא דאפא דיכרא, וניכתוב עליה: אנא פלניא בר פלניא אמשכא דאפא דיכרא כתיבנא עלך כנתי קלירוס.	אביי:						!	◇	פד.
קנדי קנדי קלורוס יה יה ה' צבאות, אמן אמן סלה.	ואמרי לה:						!		פד.
ונשלחינהו למאניה ולקברינהו בי קברי עד תריסר ירחי שתא, ונפקינהו ונקלינהו בתנורא, ונבדרינהו לקטמיה אפרשת דרכים.							!		פד.
והנך תריסר ירחי שתא, כי שתי מיא - לא לישתי אלא בגובתא דנחשא, דילמא חזי בבואה דשידא וליסתכן.							!	◇	פד.
כי הא דאבא בר מרתא, הוא אבא בר מנימי, עבדא ליה אימיה גובתא דדהבא ואסתאי.							O		פד.
ועוד אמר רבי מתיא.								◇	פד.
רבי יוחנן חש בצפידינא, אזל גבה דההיא מטרוניתא, עבדא ליה מלתא חמשא ומעלי שבתא. אמר לה: בשבת מאי? אמרה ליה: לא צריכת. - אי מצטריכנא מאי? - אמרה ליה: אישתבע לי לאלהא דישראל דלא מגלית. - אישתבע לה: לאלהא דישראל לא מגלינא גליא ליה.								O ◇	פד.
נפק דרשה בפירקא.								O ◇	פד.
והא אישתבע לה							?		פד.
לאלהא דישראל הוא דלא מגלינא, הא לעמא ישראל מגלינא.							!	◇	פד.
והא איכא חלול השם							?		פד.
דמגלי לה מעיקרא.							!	◇	פד.
מאי עבדא ליה?								^	פד.
מי שאור שמן זית, ומלח.	רב אחא בריה דרב אמר:						!	◇	פד.
שאור גופיה, שמן זית ומלח.	רב יימר:						!	◇	פד.
משחא דגדפא דאוואז.	רב אשי:						!	◇	פד.
אנא עבדי לכולהו, ולא איתסאי, עד דאמר לי ההוא טייעא: אייתי קשייתא דזיתא דלא מלו תילתא וקלינהו בנורא אמרא חזתא, ואדביק בככי דריה. עבדי הכי ואיתסאי.	אביי:							O ◇	פד.
ממאי הוה?								^	פד.
מחמימי חמימי דחייטי ומשיורי כסא דהרסנא.							!	◇	פד.
ומאי סימניה?								^	פד.
כד רמי מידי בככיה ואתא דמא מבי דרי.							!	◇	פד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רבי יוחנן כי חש בצפידנא עבד הכי בשבתא, ואיתסי.												○ ◇
ורבי יוחנן היכי עביד הכי?												⋮
שאני צפידנא, הואיל ומתחיל בפה וגומר בבני מעיים.	רבי נחמן בר יצחק:											! ◇
כמאן - כרבי מתיא בן חרש	רב חייא בר אבא לרבי יוחנן:											⋮ ◇
החושש בפיו מטילין לו סם בשבת?	דאמר: [רבי מתיא בן חרש]											⋮ ◇
שאני אומר: בזו, ולא באחרת.	אמר ליה: [רבי יוחנן]											! ◇
לימא מסייע ליה:												■
מי שאחזו ירקון - מאכילין אותו בשר חמור, מי שנשכו כלב שוטה - מאכילין אותו מחצר כבד שלו, והחושש בפיו - מטילין לו סם בשבת, דברי רבי מתיא בן חרש.	[רבי מתיא בן חרש]											◇
באלו אין בהם משום רפואה.	חכמים:											◇
באלו למעוטי מאי												■
לאו למעוטי סם?												◇
לא, למעוטי מקיזין דם לסרוכני.												⋮ ◇
הכי נמי מסתברא												■
מקיזין דם לסרוכני בשבת, ומי שנשכו כלב שוטה מאכילין אותו מחצר כבד שלו, והחושש בפיו מטילין לו סם בשבת.	דתניא: שלשה דברים אמר רבי ישמעאל ברבי חייא:											◇
באלו אין בהן משום רפואה.	חכמים:											◇
באלו למעוטי מאי - מאי לאו אתרתי בתרייתא, ולמעוטי דרישא?												■
לא, אתרתי קמייתא, ולמעוטי דסיפא.												⋮ ◇
עוברת שהריחה - מאכילין אותה עד שתשוב נפשה, ומי שנשכו כלב שוטה - מאכילין אותו מחצר כבד שלו, והחושש בפיו - מטילין לו סם בשבת, דברי רבי אלעזר ברבי יוסי שאמר משום רבי מתיא בן חרש.	תא שמע, דתני רבה בר שמואל: [רבי אלעזר ברבי יוסי שאמר משום רבי מתיא בן חרש]											◇
בזו ולא באחרת.	חכמים:											◇
בזו אהייא?												^
אילימא אעוברה												!
פשיטא עוברה מי איכא למאן דאמר דלא?												⋮
אלא לאו - אסם, שמע מינה.												! ◇
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:											■ ◇
החושש בפיו מטילין לו סם בשבת	[מתניתין] ועוד אמר רבי מתיא בן חרש:											■ ◇
ולא פליגי רבנן עליה. ואם איתא דפליגי רבנן עליה - ליערבינהו וליתנינהו, וליפלו רבנן בסיפא - שמע מינה.												■ ◇
מפני שספק נפשות הוא וכל.												■ <
למה לי תו למימר וכל ספק נפשות דוחה את השבת?												⋮
לא ספק שבת זו בלבד אמרו, אלא אפילו ספק שבת אחרת.	רב יהודה אמר רב:											! ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	פד:
לא שנו אלא להחיותו, אבל ליחסו - לא	ואמר רב:												פד.
לפקח עליו את הגל.	שמואל:												פד.
כי איתמר דשמואל - ארישא איתמר:													פד.
אם רוב נכרים - נכרי	[רישא]												פד.
ולענין פקוח נפש אינו כן.	שמואל:												פד.
אם רוב נכרים נכרי													פד.
למאי הילכתא?													פד.
להאכילו נבלות.	רב פפא:												פד.
אם רוב ישראל - ישראל													פד.
למאי הילכתא													פד.
להחזיר לו אבידתו.													פד.
מחצה על מחצה - ישראל													פד.
למאי הילכתא?													פד.
לנוקין	ריש לקיש:												פד.
היכי דמי?													פד.
אי נימא דנגזיה תורא דידן לתורא דידה													פד.
נייתי ראייה ונשקול													פד.
לא צריכא, דנגזיה תורא דידה לתורא דידן, פלגא - יהיב ליה, אידך פלגא - נימא ליה: אייתי ראייה דלאו ישראל אנא, ושקול.													פד.
מי שנפל עליו מפולת וכו'.													פד.
מאי קאמר?													פד.
לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא ספק הוא שם ספק אינו שם, דאי איתיה חי הוא - דמפקחין, אלא אפילו ספק חי ספק מת - מפקחין, ולא מיבעיא ספק חי ספק מת דישאל, אלא אפילו ספק נכרי ספק ישראל - מפקחין.													פד.
מצאוהו חי מפקחין													פד.
מצאוהו חי פשיטא													פד.
לא צריכא, דאפילו לחיי שעה.													פד.
ואם יניחוהו													פד.
הא נמי פשיטא													פד.
לא צריכא לרבי יהודה בן לקיש.													פד.
אין מצילין את המת מפני הדליקה	דתניא: [ת"ק]												פד.
שמעתי שמצילין את המת מפני הדליקה.	רבי יהודה בן לקיש:												פד.
ואפילו רבי יהודה בן לקיש לא קאמר אלא מתוך שאדם בהול על מתו, אי לא שרית ליה - אתי לכבווי.													פד.
אבל הכא, אי לא שרית ליה - מאי אית ליה למעבד?													פד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עד היכן הוא בודק? עד חוטמו	תנו רבנן: [ת"ק]									◇	■	◇
עד לבו.	יש אומרים:									◇	■	◇
בדק ומצא עליונים מתים - לא יאמר: כבר מתו התחתונים.										◇	■	◇
מעשה היה, ומצאו עליונים מתים ותחתונים חיים.										○		
נימא הני תנאי כי הני תנאי										;		
מהיכן הולד נוצר - מראשו, שנאמר (תהלים עא) ממעי אמי אתה גוזי ואומר (ירמיהו ז) גזי נורך והשליכי.	דתניא: [ת"ק]									◇	;	◇
מטיבורו, ומשלח שרשיו אילך ואילך.	אבא שאול:									◇	;	◇
אפילו תימא אבא שאול, עד כאן לא קא אמר אבא שאול התם - אלא לענין יצירה, דכל מידי ממציעתיה מיתצר. אבל לענין פקוח נפש - אפילו אבא שאול מודי דעקר חיותא באפיה הוא, דכתיב (בראשית ז) כל אשר נשמת רוח חיים באפיו.										◇	!	◇
מחלוקת ממה למעלה, אבל ממעלה למטה, כיון דבדק ליה עד חוטמו - שוב אינו צריך, דכתיב כל אשר נשמת רוח חיים באפיו.	רב פפא:									◇	■	◇
וכבר היה רבי ישמעאל ורבי עקיבא ורבי אלעזר בן עזריה מהלכין בדרך, ולוי הסדר ורבי ישמעאל בנו של רבי אלעזר בן עזריה מהלכין אחריהן.										◇	○	◇
מניין לפקוח נפש שדוחה את השבת?	נשאלה שאלה זו בפניהם:									◇	^	◇
(שמות כב) אם במחלת ימצא הגב. ומה זה, שספק על ממון בא ספק על נפשות בא, ושפיכות דמים מטמא את הארץ וגורם לשכינה שתסתלק מישראל - ניתן להצילו בנפשו, קל וחומר לפקוח נפש שדוחה (שמות כא) וכי יוד איש על רעהו וגו' מעם מזבחי תקחנו למות. מעם מזבחי - ולא מעל מזבחי.	נענה רבי ישמעאל ואמר:									◇	!	◇
לא שנו אלא להמית, אבל להחיות - אפילו מעל מזבחי.	נענה רבי עקיבא ואמר:									◇	!	◇
ומה זה, שספק יש ממש בדבריו ספק אין ממש בדבריו, ועבודה דוחה שבת - קל וחומר לפקוח נפש שדוחה את השבת.	ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									◇	!	◇
ומה מילה, שהיא אחד ממאתים וארבעים ושמונה איברים שבאדם - דוחה את השבת, קל וחומר לכל גופו - שדוחה את השבת.	נענה רבי אלעזר ואמר:									◇	!	◇
(שמות לא) את שבתתי תשמרו יכול לכל - תלמוד לומר אך - חלק.	רבי יוסי ברבי יהודה:									◇	!	◇
(שמות לא) כי קדש היא לכם - היא מסורה בידכם, ולא אתם מסורים בידה.	רבי יונתן בן יוסף:									◇	!	◇
(שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת, אמרה תורה: חלל עליו שבת אחת, כדי שישמור שבתות הרבה.	רבי שמעון בן מנסיא:									◇	!	◇
אי הוא התם הוא אמינא: דידי עדיפא מדידהו	רבי יהודה אמר שמואל:									◇	■	◇
(ויקרא יח) וחי בהם - ולא שימות בהם.	[שמואל]									◇	■	◇
לכולהו אית להו פירכא, בר מדשמואל דלית ליה פירכא.	רבא:									◇	■	◇
דרבי ישמעאל - דילמא כדרבא										◇	;	◇
מאי טעמא דמחלתת - חזקה אין אדם מעמיד עצמו על ממונו, והאי מידע ידע דקאי לאפיה, ואמר: אי קאי לאפאי - קטילנא ליה והתורה אמרה: בא להרגך - השכם להרגו.	דאמר רבא:									◇	;	◇
ואשכחן ודאי, ספק מנלך?										◇	;	◇
דרבי עקיבא נמי, דילמא כדאביי.										◇	;	◇
מסרינן ליה זוגא דרבנן, לידע אם ממש בדבריו.	דאמר אביי:									◇	;	◇
ואשכחן ודאי, ספק מנא לך?										◇	;	◇
וכולהו אשכחן ודאי, ספק מנא לך?										◇	;	◇
ודשמואל ודאי לית ליה פירכא.										◇	■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טבא חדא פלפלתא חריפא ממלא צנא דקרי.	רבינא ואיתימא רב נחמן בר יצחק:											◇
חטאת ואשם ודאי - מכפרין.												■
מיתה ויום הכפורים - מכפרין עם התשובה.												■
תשובה מכפרת על עבירות קלות, על עשה ועל לא תעשה, ועל החמורות הוא תולה עד שיבא יום הכפורים ויכפר.												■
האומר אחטא ואשוב, אחטא ואשוב - אין מספיקין בידו לעשות תשובה, אחטא ויום הכפורים מכפר - אין יום הכפורים מכפר.												■
עבירות שבין אדם למקום - יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם לחבירו - אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חבירו.												■
(ויקרא טז) מכל חטאתיכם לפני ה' טהרו עבירות שבין אדם למקום - יום הכפורים מכפר, עבירות שבין אדם לחבירו - אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חבירו.	את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה:											■
אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם - אביכם שבשמים, שנאמר (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם ואומר (ירמיהו יז) מקוה ישראל ה' מה מקוה מטהר את הטמאים - אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.	רבי עקיבא:											■
אשם ודאי - אין, אשם תלוי לא? והא כפרה כתיבא ביה												◇
הנך מכפרי כפרה גמורה, אשם תלוי אינו מכפר כפרה גמורה.												◇
אי נמי: הנך - אין אחר מכפר כפרתן, אשם תלוי - אחר מכפר כפרתן.												◇
חייבי חטאות ואשמות ודאין שעבר עליהן יום הכפורים - חייבין, אשמות תלוין - פטורין.	דתנן:											■
מיתה ויום הכפורים מכפרין עם התשובה.												■
עם התשובה - אין, בפני עצמן - לא,												◇
נימא דלא כרבי.												◇
על כל עבירות שבתורה, בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה, יום הכפורים מכפר, חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומיפר ברית בשר, שאם עשה תשובה - יום הכפורים מכפר, ואם לא עשה תשובה אין אפילו תימא רבי, תשובה בעיא יום הכפורים - יום הכפורים לא בעיא תשובה.	דתניא, רבי:											◇
תשובה מכפרת על עבירות קלות על עשה ועל לא תעשה.												■
השתא על לא תעשה מכפרת, על עשה מיבעיא?												◇
הכי קאמר: על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה.	רב יהודה:											◇
ועל לא תעשה גמור לא?												◇
אלו הן קלות - עשה ולא תעשה, חוץ (שמות כ) מלא תשא	ורמינהו:											◇
לא תשא וכל דדמי ליה.												◇
כל שהוא מלא תשא ולמטה - תשובה מכפרת, מלא תשא ולמעלה - תשובה תולה, ויום הכפורים מכפר	תא שמע, רבי יהודה:											◇
לא תשא וכל דדמי ליה.												◇
לפי שנאמר בחורב תשובה ונקה, יכול אף לא תשא עמהן - תלמוד לומר (שמות לד) לא ינקה. יכול אף שאר חייבי לאוין כן - תלמוד לומר את שמו - שמו הוא דאינו מנקה, אבל מנקה שאר חייבי לאוין	תא שמע:											◇
תנאי היא												◇
על מה תשובה מכפרת - על עשה ועל לא תעשה שניתק לעשה, ועל מה תשובה תולה ויום הכפורים מכפר - על כריתות ועל מיתות בית דין, ועל לא תעשה גמור.	דתניא:											◇
לפי שנאמר בחורב תשובה ונקה	אמר מר:											◇
מנא לן?												^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי אפשר לומר נקה שכבר נאמר לא ינקה, ואי אפשר לומר לא ינקה שכבר נאמר נקה. הא כיצד? מנקה הוא לשבין, ואינו מנקה לשאינן שבין.	דתניא, רבי אלעזר:											◇
שמעת ארבעה חלוקי כפרה שהיה רבי ישמעאל דורש?	שאל רבי מתיא בן חרש את רבי אלעזר בן עזריה ברומי:											◇
שלשה הן, ותשובה עם כל אחד ואחד:	אמר: [אלעזר בן עזריה]											◇
עבר על עשה ושם - אינו זו משם עד שמוחלין לו, שנאמר (ירמיהו ג) שובו בני ישראל שובו בני ישראל.												◇
עבר על לא תעשה ועשה תשובה - תשובה תולה, ויום הכפורים מכפר שנאמר (ויקרא טו) כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם.												◇
עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה - תשובה ויום הכפורים תולין, ויסורין ממרקין, שנאמר (תהלים פט) ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם												◇
אבל מי שיש חילול השם בידו - אין לו כח בתשובה לתלות, ולא ביום הכפורים לכפר, ולא ביסורין למרק. אלא כולן תולין, ומיתה ממרקת, שנאמר (ישעיהו כב) ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתן.												◇
היכי דמי חילול השם?												◇
כגון אנא. אי שקילנא בישראל מטבחא ולא יהיבנא דמי לאלתר.	רב:											◇
לא שנו אלא באתרא דלא תבעי, אבל באתרא דתבעי - לית לך בה.	אביי:											◇
ומתא מחסיא אתרא דתבעי הוא.	רבינא:											◇
אביי כדשקיל בישראל מתרי שותפי יהיב זוזא להאי וזוזא להאי, והדר מקרב להו גבי הדדי, ועביד חושבנא.	[אביי]											◇
כגון אנא דמסגינא ארבע אמות בלא תורה ובלא תפילין.	רבי יוחנן:											◇
כל שהביריו מתביישין מחמת שמועתו	יצחק דבי רבי ינאי:											◇
היכי דמי												◇
כגון דקא אמרי אינשי שרא ליה מריה לפלניא.	רב נחמן בר יצחק:											◇
(דברים ו) ואהבת את ה' אלהיך - שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אשרי אביו שלמדו תורה, אשרי רבו שלמדו תורה. או להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמדו תורה - ראו כמה נאים דרכיו, כמה מתוקנים מעשיו, עליו הכתוב אומר (ישעיהו מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.	אביי - כדתניא:											◇
אבל מי שקורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ואין משאו ומתנו באמונה, ואין דבורו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו - אוי לו לפלוני שלמד תורה, אוי לו לאביו שלמדו תורה, אוי לו לרבו שלמדו תורה, פלוני שלמד תורה - ראו כמה מקולקלין מעשיו וכמה מכווערין דרכיו ועליו הכתוב אומר (יחזקאל לו) באמר להם עם ה' אלה ומארצו יצאו.												◇
גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם, שנאמר (הושע יד) ארפא משובתם אהבם נדבה.	רבי חמא ברבי חנינא:											◇
כתיב שובו בני ישראל שובתים, דמעיכרא שובתים אתם, וכתיב ארפא משובתים. לא קשיא כאן - מאהבה, כאן - מיראה.	רבי חמא ברבי חנינא רמי:											◇
כתיב (ירמיהו ג) שובו בני ישראל שובתים ארפא משובתים וכתיב (ירמיהו ג) כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה - לא קשיא, כאן - מאהבה או מיראה, כאן - על ידי יסורין.	רב יהודה רמי:											◇
גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, שנאמר (הושע יד) שובה ישראל עד ה' אלהיך.	רבי לוי:											◇
גדולה תשובה שדוחה את לא תעשה שבתורה, שנאמר (ירמיהו ג) לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנף הארץ והיא ואת זנית רעים ושוב אלי נאם ה'.	רבי יוחנן:											◇
גדולה תשובה שמביאה את הגאולה, שנאמר (ישעיהו נט) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב. מה טעם ובא לציון גואל - משום דשבי פשע ביעקב.	רבי יונתן:											◇
גדולה תשובה, שזדונות נעשות לו כשגגות, שנאמר (הושע יד) שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך. הא עון מזיד הוא, וקא קרי ליה ממשול.	ריש לקיש:											◇
איני?												◇
גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכויות, שנאמר (יחזקאל לג) ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה	והאמר ריש לקיש:											◇

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ;
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:

Talmud Navigator

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לא קשיא כאן - מאהבה, כאן - מיראה.											!	◊			
גדולה תשובה שמארכת שנותיו של אדם, שנאמר (יחזקאל יח) ובשוב רשע מרשעתו הוא יחיה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											■	◊		
בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם, מקניט את חבריו בדברים - ספק מתפייס הימנו ספק אין מתפייס הימנו, ואם תאמר מתפייס הימנו - ספק מתפייס בדברים ספק אין מתפייס בדברים. אבל הקדוש ברוך הוא, אדם עובר עבירה בסתר - מתפייס ממנו בדברים, שנאמר (הושע יד) קחו עמכם דברים ושובו אל ה', ולא עוד אלא שמחזיק לו טובה, שנאמר וקח טוב, ולא עוד אלא שמעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים, שנאמר (הושע יד) ונשלמה פרים שפתינו. שמא תאמר פרי חובה - תלמוד לומר (הושע יד) ארפא משובתם אהבם נדבה.	רבי יצחק, אמרי במערבא משמיה דרבה בר מרי:												■	◊	
גדולה תשובה, שבשבייל יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם כולו, שנאמר (הושע יד) ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו. מהם לא נאמר, אלא ממנו.	תניא, היה רבי מאיר אומר:												■		
היכי דמי בעל תשובה?													^		
כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה וניצל הימנה	רב יהודה:												!	◊	
באותה אשה, באותו פרק, באותו מקום.	מחוי רב יהודה:												■		
כתיב (תהלים לב) אשרי נשוי פשע כסוי חטאה וכתיב (משלי כח) מכסה פשעיו לא יצליח	רב יהודה: רב מרי:													◊	
לא קשיא: הא בחטא מפורסם, הא - בחטא שאינו מפורסם.	[רב]												!	◊	
כאן - בעבירות שבין אדם לחבירו, כאן - בעבירות שבין אדם למקום.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב נחמן:												!	◊	
אדם עובר עבירה פעם ראשונה - מוחלין לו, שניה - מוחלין לו, שלישית - מוחלין לו, רביעית - אין מוחלין לו, שנאמר (עמוס ב) כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו ואומר (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.	תניא, רבי יוסי בר יהודה:													■	◊
מאי ואומר?														?	
וכי תימא: הני מילי - בציבור, אבל ביחיד - לא														!	◊
הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.	תא שמע:													!	◊
עבירות שהתודה עליהן יום הכפורים זה - לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר, ואם שנה בהן - צריך להתודות יום הכפורים אחר, ואם לא שנה בהן וחזר והתודה עליהן - עליו הכתוב אומר (משלי כו) ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו.	תנו רבנן: [ת"ק]													■	◊
כל שכן שהוא משובת, שנאמר (תהלים נא) כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד.	רבי אליעזר בן יעקב:													■	◊
אלא מה אני מקיים ככלב שב על קאו וגו'														?	◊
כרב הונא														!	
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.	דאמר רב הונא:													!	◊
הותרה לו סלקא דעתך?														?	
אלא אימא: נעשית לו כהיתר.														!	
וצריך לפרוט את החטא, שנאמר (שמות לב) אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב דברי רבי יהודה בן בבא.	[רבי יהודה בן בבא]													■	◊
אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.	רבי עקיבא:													■	◊
אלא מהו שאמר משה ויעשו להם אלהי זהב														?	◊
כדרכי ינאי.														!	
אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, כסף וזהב שהרבית להם לישראל עד שאמרו די - גרם להם שיעשו אלהי זהב.	דאמר רבי ינאי:													!	◊
שני פרנסים טובים עמדו להם לישראל, משה ודוד.														■	◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משה אמר: יכתב סורחני, שנאמר (במדבר כ) יען לא האמנתם בי להקדישני.									■	■		◇
דוד אמר: אל יכתב סורחני, שנאמר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה.									■	■		◇
משל דמשה ודוד למה הדבר דומה? לשתי נשים שלקו בבית דין, אחת קלקלה ואחת אכלה פגי שביעית, אמרה להן אותה שאכלה פגי שביעית: בבקשה מכם, הודיעו על מה היא לוקה, שלא יאמרו על מה שזו לוקה זו לוקה. הביאו פגי שביעית ותלו בצוארה, והיו מכריזין לפניה ואומרים: על עסקי שביעית היא לוקה.									■			◇
מפרסמין את החנפין מפני חילול השם, שנאמר (יחזקאל ג) ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי ממשלו לפניו.												◇
תשובת המוחלטין מעכבת הפורענות, ואף על פי שנחתם עליו גזר דין של פורענות.												◇
שלות רשעים סופה תקלה												◇
והרשות מקברת את בעליה												◇
ערום נכנס לה וערום יצא ממנה, ולואי שתהא יציאה כביאה.												◇
רב כי הוה נפיק למיזן דינא אמר הכי: בצבו נפשיה לקטלא נפיק, וצבו ביתיה לית הוא עביד, וריקן לביתיה אזיל, ולואי שתהא ביאה כיציאה.	[רב]											◇
רב כי הוה נפיק לדינא אמר הכי: צבו נפשיה לקטלא נפיק. וצבו ביתיה לית הוא עביד, וריקן לביתיה אזיל, ולואי שתהא ביאה כיציאה.	[רבא]											◇
וכי הוה חזי אמבוהא אבתריה אמר: (איוב כ) אם יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע כגלגלו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו.	[רבא]											◇
רב זוטרא כי הוה מכתפי ליה בשבתא דריגלא הוה אמר (משלי כז) כי לא לעולם חסן ואם נור לדור ודור.	[רב זוטרא]											◇
(משלי יח) שאת פני רשע לא טוב - לא טוב להם לרשעים שנושאים להם פנים בעולם הזה, לא טוב לו לאחאב שנסאו לו פנים בעולם הזה שנאמר (מלכים א' כא) יען כי נכנע מפני לא אביא הרעה בימיו.												◇
(משלי יח) להטות צדיק במשפט - טוב להם לצדיקים שאין נושאים להם פנים בעולם הזה, טוב לו למשה שלא נשאו לו פנים בעולם הזה, שנאמר (במדבר כ) יען לא האמנתם בי להקדישני, הא אילו האמנתם בי - עדיין לא הגיע זמנם ליפטר מן העולם.												◇
אשריהם לצדיקים, לא דיין שהן זוכין אלא שמזכין לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות. שכמה בנים היו לו לאהרן שראויין לישרף כנדב ואביהוא, שנאמר (ויקרא י) הנתרם אלא שעמד להם זכות אביהם.												◇
אוי להם לרשעים, לא דיין שמחייבין עצמן אלא שמחייבין לבניהם ולבני בניהם עד סוף כל הדורות. הרבה בנים היו לו לכנען שראויין ליסמך, כטבי, עבדו של רבן גמליאל, אלא שחובת אביהם גרמה להן.												◇
כל המזכה את הרבים - אין חטא בא על ידו, וכל המחטיא את הרבים - כמעט אין מספיקין בידו לעשות תשובה.												◇
כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, מאי טעמא? כדי שלא יהא הוא בגיהנם ותלמידיו בגן עדן, שנאמר (תהלים טז) כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת.												◇
וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה, שלא יהא הוא בגן עדן ותלמידיו בגיהנם, שנאמר (משלי כח) אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו.												◇
האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב.												◇
למה לי למימר אחטא ואשוב אחטא ואשוב תרי זימני?												◇
כדרב הונא אמר רב												◇
כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה - הותרה לו.	דאמר רב הונא אמר רב:											◇
הותרה לו סלקא דעתך?												◇
אלא: נעשית לו כהיתר.												◇
אחטא ויום הכפורים מכפר - אין יום הכפורים מכפר.												◇
לימא מתניתין דלא כרבי												◇
על כל עבירות שבתורה, בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה יום הכפורים מכפר	דתניא, רבי:											◇
אפילו תימא רבי, אגב שאני.												◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא- key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

יומא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עבירות שבין אדם למקום וכו'.												◻
רמי ליה רב יוסף בר חבו לרבי אבהו:	רבי יוסף בר חבו											◻
מאן אלהים - דיינא.	[רבי אבהו]											◻
אי הכי אימא סיפא: ואם לה' יחטא איש מי יתפלל לו?												◻
הכי קאמר: אם יחטא איש ואיש ופלוו - אלהים ימחול לו, ואם לה' יחטא איש - מי יתפלל בעדו, תשובה ומעשים טובים.												◻
כל המקניט את חברו, אפילו בדברים - צריך לפייסו, שנאמר (משלי 1) בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך נוקשת באמרי פיך עשה זאת אפוא בני והנצל כי באת בכף רעך לך התרפס ורהב רעיד. אם ממון יש בידך - התר לו פסת יד, ואם לאו - הרבה עליו ריעים. אמר רב חסדא: וצריך לפייסו בשלש שורות של שלשה בני אדם, שנאמר (איוב לג) ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי.	רבי יצחק:											◻
כל המבקש מטו מחבירו אל יבקש ממנו יותר משלש פעמים, שנאמר (בראשית 1) אנא שא נא ועתה שא נא. ואם מת - מביא עשרה בני אדם, ומעמידן על קברו, ואומר: חטאתי לה' אלהי ישראל ולפלוני שחבלתי רבי ירמיה הוה ליה מילתא לרבי אבא בהדיה, אזל איתיב אדשא דרבי אבא. בהדי דשדיא אמתיה מיא מטא זרזיפי דמיא ארישא.	רבי יוסי בר חנינא:											◻
עשאוני כאשפה, קרא אנפשיה (תהלים קיג) מאשפת ירים אביון.	אמר: [רבי ירמיה]											◻
שמע רבי אבא ונפיק לאפיה												◻
השתא צריכנא למיפק אדעתך, דכתיב לך התרפס ורהב רעיד.	אמר ליה: [רבי אבא]											◻
רבי זירא, כי הוה ליה מילתא בהדי איניש הוה חליף ותני לקמיה וממציא ליה, כי היכי דנתי וניפוק ליה מדעתיה.	[רבי זירא]											◻
רב הוה ליה מילתא בהדי ההוא טבחה - לא אתא לקמיה. במעלי יומא דכפורי אמר איהו: איזיל אנא לפיוסי ליה.	[רב]											◻
פגע ביה רב הונא אמר ליה - להיכא קא אזיל מר? - אמר ליה לפיוסי לפלניא. אמר: אזיל אבא למיקטל נפשא.	[רב הונא]											◻
אזל וקם עילויה, הוה יתיב וקא פלי רישא, דלי עיניה וחזויה, אמר ליה: אבא את זיל, לית לי מילתא בהדך בהדי דקא פלי רישא אישתמיט גרמא, ומחיה בקועיה, וקטליה.												◻
רב הוה פסיק סידרא קמיה דרבי, עייל אתא רבי חייא - הדר לרישא, עייל בר קפרא - הדר לרישא. אתא רבי שמעון ברבי - הדר לרישא. אתא רבי חנינא בר' חמא, אמר: כולי האי נהדר וניזיל? לא הדר.												◻
איכפיד רבי חנינא												◻
אזל רב לגביה תליסר מעלי יומי דכפורי, ולא איפייס.	[רב]											◻
והיכי עביד הכי?												◻
כל המבקש מטו מחבירו אל יבקש ממנו יותר משלש פעמים	והאמר רבי יוסי בר חנינא:											◻
רב שאני.												◻
ורבי חנינא היכי עביד הכי?												◻
כל המעביר על מדותיו - מעבירין לו על כל פשעין	והאמר רבא:											◻
אלא, רבי חנינא חלמא חזי ליה לרב דזקפוהו בדיקלא												◻
דכל דזקפוהו בדיקלא רישא הוי.	וגמירי											◻
שמע מינה בעי למעבד רשותא. ולא איפייס, כי היכי דליזיל ולגמר אורייתא בבבל.	אמר: [רבי חנינא]											◻
מצות וידוי ערב יום הכפורים עם השכח. אבל אמרו חכמים: יתודה קודם שיאכל וישתה, שמא תטרף דעתו בסעודה. ואף על פי שהתודה קודם שאכל ושתה - מתודה לאחר שיאכל וישתה, שמא אירע דבר קלקלה בסעודה. ואף על פי שהתודה ערבית - יתודה שחרית, שחרית - יתודה במוסף, במוסף - יתודה במנחה, במנחה - יתודה בנעילה.	תנו רבנן:											◻
והיכן אומר?												◻

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

ימא-יום הכפורים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יחיד אחר תפלתו, ושליח צבור אומר באמצע.											!	◇
מאי אמר?											^	
אתה יודע רזי עולם.	רב:										!	◇
ממעמקי הלב.	שמואל:										!	◇
ובתורתך כתוב לאמר.	לוי:										!	◇
רבון העולמים.	רבי יוחנן:										!	◇
כי עונותינו רבו מלמנות וחטאתינו עצמו מספר.	רבי יהודה:										!	◇
אלהי, עד שלא נוצרתי איני כדאי עכשיו שנוצרתי כאילו לא נוצרתי עפר אני בחיי קל וחומר במיתתי הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה יהי רצון מלפניך שלא אחטא ומה שחטאתי מרוק ברחמיך אבל לא על ידי יסוריך.	רב המנונא:										!	◇
והיינו וידויא דרבא כולה שתא. ודרב המנונא זוטא ביומא דכפורי.											■	
לא אמרן אלא דלא אמר אבל אנחנו חטאנו. אבל אמר אבל אנחנו חטאנו - תו לא צריך.	מר זוטרא:										■	◇
הוה קאימנא קמיה דשמואל, והוה יתיב, וכי מטא שליחא דצבורא ואמר אבל אנחנו חטאנו קם מיקם.	דאמר בר המדודי:										■	
שמע מינה: עיקר וידוי האי הוא.	אמר: [בר המדודי]										■	
בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאין את כפיהן ארבעה פעמים ביום, בשחרית במוסף במנחה ובנעילת שערים. ואלו הן שלשה פרקים: בתעניות, ובמעמדות, וביום הכפורים.	תנן התם:										■	◇
מאי נעילת שערים?											^	◇
צלותא יתרתא	רב:										!	◇
מה אנו מה חיינו.	שמואל:										!	◇
אור יום הכפורים מתפלל שבע ומתודה, בשחרית מתפלל שבע ומתודה, במוסף מתפלל שבע ומתודה, במנחה מתפלל שבע ומתודה, בנעילה מתפלל שבע ומתודה.	מיתבי:										;	◇
יום הכפורים עם חשיכה מתפלל שבע ומתודה וחותר בוידי, דברי רבי מאיר	ותו תניא: [רבי מאיר]										;	◇
מתפלל שבע, ואם רצה לחתום בוידי - חותר.	חכמים:										;	◇
תיבתא דשמואל תיבתא.											■	◇
עולא בר רב נחזית קמיה דרבא, פתח באתה בחרתנו וסיים כמה אנו מה חיינו ושכחיה.	[רבא]										○	
ויחיד אומרה אחר תפלתו.	רב הונא בריה דרב נתן:										■	
תפלת נעילה פוטר את של ערבית.	רב:										■	◇
רב לטעמיה											■	
צלותא יתירה היא	דאמר: [רב]										■	◇
וכיון דצלי ליה - תו לא צריך.											■	
ומי אמר רב הכי?											;	
הלכה כדברי האומר תפלת ערבית רשות	והאמר רב:										;	◇
לדברי האומר חובה קאמר.											!	◇
אור יום הכפורים מתפלל שבע ומתודה, שחרית שבע ומתודה, מוסף שבע ומתודה, בנעילה מתפלל שבע ומתודה, ערבית מתפלל שבע מעין שמונה עשרה.	מיתבי: [ת"ק]										;	◇

<p>מקרא-key: disputants-חולקים statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
יומא-יום הכפורים	מאן דאמר											
מימרא												
מתפלל שמונה עשרה שלימות, מפני שצריך לומר הבדלה בחונן הדעת.	רבי חנינא בן גמליאל משום אבותיו:	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	פז:
תנאי היא		!										פח.
כל חייבי טבילות טובלין כדרכן ביום הכפורים. נדה ויולדת טובלות כדרכן בלילי יום הכפורים. בעל קרי טובל והולך עד המנחה.	דתניא: [רבנן]	◊	◊	!								פח.
כל היום כולו.	רבי יוסי:	◊	◊	!								פח.
הוב והזבה המצורע והמצורעת ובעל נדה וטמא מת - טובלין כדרכן ביום הכפורים. נדה ויולדת טובלות כדרכן בלילי יום הכפורים. בעל קרי טובל והולך כל היום כולו.	ורמינח: [רבנן]	◊	◊	◊								פח.
מן המנחה ולמעלה אין יכול לטבול.	רבי יוסי:	◊	◊	◊								פח.
לא קשיא, הא - דצלי תפלת נעילה, הא - דלא צלי.		!										פח.
אי דצלי - מאי טעמייהו דרבנן?		◊										פח.
טבילה בזמנה מצוה.	קא סברי רבנן:	!										פח.
מכלל דרבי יוסי סבר לאו מצוה?		◊										פח.
הרי שהיה שם כתוב על בשרו הרי זה לא ירחץ ולא יסוך ולא יעמוד במקום הטנופת, נודמנה לו טבילת מצוה - כורך עליו גמי ויורד וטובל.	והתניא: [רבנן]	◊	◊	◊								פח.
יורד וטובל כדרכו, ובלבד שלא ישפשף.	רבי יוסי:	◊	◊	◊								פח.
וקיימא לן דבטבילה בזמנה מצוה פליגי		◊										פח.
ההיא רבי יוסי בר יהודה היא.		!										פח.
דיה לטבילה שתהא באחרונה.	דתניא, רבי יוסי בר יהודה:	!	◊									פח.
הרואה קרי ביום הכפורים - יורד וטובל, ולערב ישפשף.	תנו רבנן:										◊	פח.
לערב? מאי דהוה הוה										◊		פח.
אלא אימא: מבערב ישפשף.											◊	פח.
הרואה קרי ביום הכפורים - עונותיו מחולין לו.	תני תנא קמיה דרב נחמן:										◊	פח.
עונותיו סדורין	והתניא:									◊		פח.
מאי סדורין - סדורין לימחל.										!		פח.
הרואה קרי ביום הכפורים - ידאג כל השנה כולה, ואם עלתה לו שנה - מוכטח לו שהוא בן העולם הבא.	תנא דבי רבי ישמעאל:										◊	פח.
תדע, שכל העולם כולו רעב והוא שבע.	רב נחמן בר יצחק:										◊	פח.
מפיש חיי, סגי ומסגי.	כי אתא רב דימי:										◊	פח.
הדרן עלך יום הכפורים וסליקא לה מסכת יומא												◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא- key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה - פסולה	[ת"ק]											
מכשיר.	רבי יהודה:											
ושאינה גבוהה עשרה טפחים, ושאין לה שלש דפנות ושחמתה מרובה מצלתה - פסולה.												
מכוי שהוא גבוה מעשרים אמה - ימעט	תנן התם: [ת"ק]											
אינו צריך.	רבי יהודה:											
מאי שנא גבי סוכה דתני פסולה, ומאי שנא גבי מכוי דתני תקנתא?												
סוכה דאורייתא - תני פסולה, מכוי דרבנן - תני תקנתא.												
ואיבעית אימא: בדאורייתא נמי תני תקנתא. מיהו, סוכה דנפישין מיליה - פסיק ותני פסולה, מכוי דלא נפיש מיליה - תני תקנתא.												
מנא הני מילי?												
דאמר קרא (ויקרא כג) למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל, עד עשרים אמה - אדם יודע שהוא דר בסוכה, למעלה מעשרים אמה - אין אדם יודע שדר בסוכה, משום דלא שלטא בה עינא.	רבה:											
מהכא (ישעיהו ד) וסכה תהיה לצל יומם מחרב, עד עשרים אמה - אדם יושב בצל סוכה, למעלה מעשרים אמה - אין אדם יושב בצל סוכה, אלא בצל דפנות.	רבי זירא											
אלא מעתה, העושה סוכתו בעשתרות קרנים, הכי נמי דלא הוי סוכה?	אמר ליה אבוי:											
התם, דל עשתרות קרנים - איכא צל סוכה, הכא דל דפנות - ליכא צל סוכה.	א"ל: [רבי זירא]											
מהכא (ויקרא כג) בסכת תשבו שבעת ימים. אמרה תורה: כל שבעת הימים צא מדירת קבע ושב בדירת עראי. עד עשרים אמה - אדם עושה דירתו עראי, למעלה מעשרים אמה - אין אדם עושה דירתו עראי, אלא דירת קבע.	רבא:											
אלא מעתה, עשה מחיצות של ברזל וסיכך על גבן - הכי נמי דלא הוי סוכה?	אמר ליה אבוי:											
הכי קא אמינא לך: עד עשרים אמה, דאדם עושה דירתו עראי, כי עביד ליה דירת קבע - נמי נפיק. למעלה מעשרים אמה, דאדם עושה דירתו עראי, כי עביד ליה דירת קבע, נמי לא נפיק.	אמר ליה: [רבא]											
כולהו כרבה לא אמרי - ההוא ידיעה לדורות היא.												
כרבי זירא נמי לא אמרי - ההוא לימות המשיח הוא דכתיב.												
אם כן לימא קרא וחפה תהיה לצל יומם, ומאי וסכה תהיה לצל יומם - שמעת מינה תרתי.	ורבי זירא:											
כרבה נמי לא אמרי - משום קושיא דאבוי.												
מחלוקת בשאין דפנות מגיעות לסכך, אבל דפנות מגיעות לסכך - אפילו למעלה מעשרים אמה כשרה.	כמאן אזלא הא דאמר רבי יאשיה אמר רב:											
כמאן - כרבה, דאמר: משום דלא שלטא בה עינא, וכיון דדפנות מגיעות לסכך - משלט שלטא בה עינא.	[רבה]											
מחלוקת בשאין בה אלא ארבע אמות על ארבע אמות, אבל יש בה יותר מארבע אמות על ארבע אמות - אפילו למעלה מעשרים אמה כשרה.	כמאן אזלא הא דאמר רב הונא אמר רב:											
כמאן - כרבי זירא, דאמר: משום צל הוא, וכיון דרוחא - איכא צל סוכה.	[רבי זירא]											
מחלוקת בשאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו ושולחנו, אבל מחזקת יותר מכדי ראשו ורובו ושולחנו - אפילו למעלה מעשרים אמה כשרה.	כמאן אזלא הא דאמר רב חנן בר רבה אמר רב:											
כמאן? דלא כחד.												
בשלמא דרבי יאשיה פליגא אדרב הונא ורב חנן בר רבה, דאינהו קא יהבי שעורא במשכא, ואיהו לא קא יהיב שעורא במשכא. אלא רב הונא ורב חנן בר רבה, נימא בהכשר סוכה קמיפלגי דמר סבר: הכשר סוכה בארבע אמות, ומר סבר: הכשר סוכה במחזקת ראשו ורובו ושולחנו?												
לא, דכולי עלמא הכשר סוכה ראשו ורובו ושולחנו. והכא בהא קמיפלגי												
במחזקת ראשו ורובו ושולחנו פליגי, אבל יותר מראשו ורובו ושולחנו - דברי הכל כשרה.	דמר סבר: [רב חנן בר רבה]											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מראשו ורובו ושולחנו עד ארבע אמות פליגי, אבל יותר מארבע אמות - דברי הכל כשרה.	ומר סבר: [רב הונא]	◇	!									
סוכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה - פסולה	מיתביב: [ת"ק]	◇	!									
מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה.	רבי יהודה:	◇	!									
מעשה בהילני המלכה בלוד, שהיתה סוכתה גבוהה מעשרים אמה, והיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם, ולא אמרו לה דבר.	רבי יהודה:	○	!									
משם ראייה? אשה היתה ופטורה מן הסוכה.	אמרו לו:	?	!									
והלא שבעה בנים הוּוּ. ועוד: כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים.	אמר לה: [ר"י]	!	!									
למה לי למיתני ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים?		?	!									
הכי קאמר להו: כי תאמרו בנים קטנים היו, וקטנים פטורין מן הסוכה, כיון דשבעה הוּוּ - אי אפשר דלא הוּוּ בהו חד שאינו צריך לאמו.		!	!									
וכי תימרו: קטן שאינו צריך לאמו - מדרבנן הוא דמחייב, ואיהו דרבנן לא משגחה - תא שמע: ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים.		!	!									
בשלמא למאן דאמר בשאין דפנות מגיעות לסכך מחלוקת - דרכה של מלכה לישב בסוכה שאין דפנות מגיעות לסכך משום אוריא.			!									
אלא למאן דאמר בסוכה קטנה מחלוקת, וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה קטנה?			!									
לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות.	רבה בר רב אדא:		!									
וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות?			!									
לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה.	רב אשי:		!									
בניה בסוכה מעליא הוּוּ יתבי, ואיהי יתבה בקיטוניות משום צניעותא, ומשום הכי לא אמרי לה דבר.	רבנן סברי:	◇	!									
בניה גבה הוּוּ יתבי, ואפילו הכי לא אמרי לה דבר.	ורבי יהודה סבר:	◇	!									
הלכה, צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו.	רב שמואל בר יצחק:											
כמאן - כבית שמאי?	אמר ליה רבי אבא:											
אלא כמאן?	אמר ליה: [רב שמואל בר יצחק]											
דאמר לך מני?	איכא דאמרי, אמר רבי אבא:											
בית שמאי היא, ולא תזוז מינה.	אמר ליה: [רב שמואל בר יצחק]											
ממאי דבית שמאי ובית הלל בסוכה קטנה פליגי? דלמא בסוכה גדולה פליגי, וכגון דיתב אפומא דמטולתא, ושולחנו בתוך הבית.	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:											
גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו	דבית שמאי סברי:	◇	!									
לא גזרינן.	ובית הלל סברי:	◇	!									
מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי פוסלין	ודיקא נמי, דקתני: [בית שמאי]	◇	!									
מכשירין.	בית הלל:	◇	!									
ואם איתא מחזקת ואינה מחזקת מיבעי ליה.												
ובסוכה קטנה לא פליגי?												
מחזקת ראשו ורובו ושולחנו - כשרה	והתניא: [חכמים]	◇	!									
עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות.	רבי:	◇	!									

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות - פסולה	ותניא אידך, רבי:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה	חכמים:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ואילו שולחנו לא קתני.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
קשיין אהדד?		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אלא לאו שמע מינה: הא - בית שמאי, הא בית הלל.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מתניתין נמי דיקא	מר זוטרא:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין	מדקתני:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ואם איתא - בית שמאי אומרים לא יצא ובית הלל אומרים יצא מיבעי ליה.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ואלא קשיא מי שהיה		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה, ופליגי בסוכה גדולה, וחסורי מיחסרא		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
והכי קתני: מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמאי אומרים לא יצא	[בית שמאי]	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
יצא.	בית הלל:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ושאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד, בית שמאי פוסלין	[בית שמאי]	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מכשירין.	בית הלל:	◇	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מאן תנא להא דתנו רבנן: בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות, פטור מן המזוזה ומן המעקה, ואינו מטמא בנגעים, ואינו נחלט בבתי ערי חומה, ואין חזרוין עליו מעורכי המלחמה, ואין מערבין בו ואין משתתפין בו, ואין מניחין בו עירוב, ואין עושין אותו עיבור בין שתי עירות ואין האחין והשותפין חולקין לימא רבי היא ולא רבנן?	[ת"ר]	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
אפילו תימא רבנן. עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא לענין סוכה, דדירת עראי היא. אבל לגבי בית, דדירת קבע הוא - אפילו רבנן מודו, דאי אית ביה ארבע אמות על ארבע אמות - דיירי ביה אינשי, ואי לא - לא דיירי ביה אינשי.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
פטור מן המזוזה ומן המעקה ואין מטמא בנגעים ואינו נחלט בבתי ערי חומה ואין חזרוין עליו מעורכי המלחמה.	אמר מר:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מאי טעמא?		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
דבית כתיב בהו בכולהו.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
ואין מערבין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מאי טעמא		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
דלא חזי לדירה.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
עירובי הצירות אין מניחין בו, אבל שיתוף - מניחין בו.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
מאי טעמא?		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
דלא גרע מחצר שבמבוי.		◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
עירובי הצירות - בחצר, שיתופי מבוי - במבוי.	דתנן:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
עירובי הצירות בחצר?	והוינן בה:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻
הנותן עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת - אינו עירוב, והדר שם אינו אוסך	והתנן:	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻	◻

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
--	---

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא אימא: עירובי חצרות בבית שבהצר, ושיתופי מבואות בחצר שבמבוי.									!	!		
והאי לא גרע מחצר שבמבוי.										!		
ואין עושין אותו עיבור בין שתי עיירות												◊
דאפילו כבורגנין לא משוינן ליה.												■
מאי טעמא?										^		
בורגנין - חזו למילתייהו, והאי - לא חזו למילתיה.										!		◊
ואין האחין והשותפין חולקין בו.												■
טעמא - דלית ביה ארבע אמות, הא אית ביה ארבע אמות - חולקין?												ז
אין חולקין את החצר עד שיהא בה ארבע אמות לזה וארבע אמות לזה	והתנן:											■
אלא אימא: אין בו דין חלוקה כחצר.												!
חצר לפי פתיחה מתחלקת.	דאמר רב הונא:											■
נותן לכל פתח ופתח ארבע אמות, והשאר חולקין אותו בשוה.	רב חסדא:											■
דהני מיילי - בית דלמהוי קאי, יהבינא ליה חצר. האי דלמיסתר קאי - לא יהבינן ליה חצר.												■